

Üuida nemmad lapsi toitwad,
Neil on wissist selgem arro —
Sest nad omma modi täitwad,
Mis jo wannematta kohhus,
Randwad murret nende eest,
Et, mis lodud nende ihust,
Truist näitaks nende sees,"

(C. St.)

Pöllu rohhust.

Pöllomeestega peab ka pöllust ja pöllotõõst kõnnelema, muido jááb neile mu jut maggedaks. Ma annan siin mõnni sõnna teile kaelendre sabbas luggeda, mis üks wanna auwåårt pöllomees, kes „Pöllomehhe aita“ kirjutanud (mis nùud ueste läbbiwadatud, partandud ja mitme jure liisfatud óppetusse läbbi täiendud, teist korda trükkitud rahwa kätte saab) meile saatnud. Et kuulge, kuida ta pöllorohhus tõnneleb:

„Sedda on saggedaste nahha, ja ißseárra-

nes seal maal, kus leewade warrafult wilja külwataks, et rohhi tedda árralámmatab ja sellelábbi wiljakasjo kehwaks jááb. Pöllomees ei tea saggedaste, kust se wigga tulleb, ja kuidu fest lahti peasta.“

„Armas pöllomees, se tulleb ennamiste fest, et sa pöldo diete ei harri! Sa kunnad ja ðestad ommad korrud, et fest ühtegi taggasí ei jáe; agga sa ei wallitse ðiget aega, mil igaga tööd teed, waid tormad omma töga eddasí, et agga walmis saaks, kas tulgo kasjuks ehk tahjuks.“

„Kui sa leewade warrafult, jubba enne Tütrüpáwa, omma kessa pöldo walmis kunnad, kui rohhi alles tõusmatta on, ja kohhe mõnne páwa párrast finni ðestad, siis lomad pölllo pealt árrahoiad, et keik lilled ja rohhud, kui taime laudo ehk labba peal, nikkutamatta kasvwad: siis juurdub rohhi tuggewaks. Kui Mai fu lõppetussel ehk Jani fu hakkatussel sõnnikut peale panned, sisse kunnad, kohhe jáalle ðestad, et pöld árra ei hingaks; kui siis Heina kuuni jáalle hoiad et lomad peale ei sa